

РЕШЕНИЕ

№ 87

гр. Русе, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Николинка Чокоева

при участието на секретаря Ирена И.а
като разгледа докладваното от Николинка Чокоева Гражданско дело № 20234500100041 по описа за 2023 година

Предявен е иск е с правно основание чл. 432 , ал. 1 от КЗ, вр. чл. 45 ЗЗД.

Ищецът А. М. Х., чрез процесуалния си представител адв. Я. Д. от САК, твърди, че на 01.07.2022 г. е претърпяла ПТП като пътник на мотоциклет марка „Хонда“, модел „ЦБР 600“, рег. № ****, управляван от Х.А.Х. Счита, че виновен за това произшествие е водачът на л.а. марка „Мерцедес“, модел „1317“, рег. № **** - Ц. Е. Ц., който извършвайки маневра завой наляво за напускане на пътното платно е ударил попътно движещия се мотоциклет. Твърди, че вследствие на това ПТП е претърпяла множество увреждания, подробно изброени в исковата молба: фрактура малеоли медиалис крурис синистра аперта - открита фрактура на медиален малеол на лява тибия; фрактура клавикуле синистра - фрактура на лява ключица; фрактура на лява проксимална улна /лакътна кост/; други съчетани открити рани, обхващащи няколко области от тялото; кръвонасядания и охлузвания на горните и долните крайници; фрактура на ala osis sacri вляво - фрактура на сакрума вляво; разкъсно-контузна рана на челото; охлузна рана в дясно лумбално; разкъсно-контузна рана в перинеална област вляво с размачкване; флегмон; хематома крурис декстра - хематом на дясната подбедрица. Вследствие на тези увреждания била приета в болнично заведение и по спешност на 01.07.2022 г. било предприето оперативно лечение: остиосинтезис металика; дебридман – досежно фрактурата на малеола – извършена е открита репозиция и фиксация с игла и винт; поставена е гипсова имобилизация на ляв делен крайник; извършен е дебридман на разкъсно-контузна рана в перинеална област латерално вляво от големите лабии с размер около 7 см и впоследствие на 05.07.2022 г. – ексцизия – направен е дебридман в дистална

трета на лява подбедрица. На 07.07.2022 г. била извършена нова оперативна интервенция. На 18.07.2022 г. била прехвърлена в Отделение по ортопедия и травматология, където била извършена отново оперативна интервенция - ексцизия. Престоляла в болница за периода от 01.07.2022 г. до 27.07.2022 г., където ѝ била провеждана медикаментозна терапия и няколко оперативни интервенции, след което била освободена от болничното заведение за домашно лечение. На 13.09.2022 г. отново потърсила медицинска помощ с нови оплаквания и претърпяла оперативно лечение - фасциотомия. Всичките тези увреждания ѝ причинили силни болки и страдания. Не можела да се грижи сама за битовите си потребности като хранене, обличане, тоалет и получавала помощ от близките си. Изпитвала непрестанни болки, усилващи се и при най-лекото движение, трудно повлияващи се от обезболяващите, които приемала. Преди произшествието водела активен начин на живот и ежедневието ѝ било напълно променено. Търпяла ограничения в социалната и семейна ангажираност. Това се отразило негативно и на емоционалното ѝ състояние - станала напрегната, тревожна и неспокойна, чувствала се безпомощна, че е в тежест на близките си, изпитвала страх, стрес и душевни страдания. Твърди, че виновният водач има сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответното застрахователно дружество, поради което насочва претенцията си към него и счита, че същият следва да репарира претърпените от нея неимуществени вреди, които остойността на 150 000 лева. Претендира тази сума да ѝ бъде заплатена от ответното дружество застраховател, ведно със законната лихва, считано от 12.10.2022 г. Претендира разноски.

Ответникът "Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, чрез процесуалния си представител адв. В. П. от САК, е депозирал отговор на исковата молба в законоустановения срок, с който счита, че не е доказана безспорно виновността на водача. Не оспорва, че същият има сключена с него застраховка „Гражданска отговорност“, но заявява, че вина за настъпване на процесното ПТП има изцяло Х.А.Х, който се е движел със скорост многократно надвишаваща разрешената за пътния участък. Възражава, че ищцата не е получила твърдените увреждания и че същите не са в причинно-следствена връзка с пътно-транспортното произшествие. Възражава и против размера на предявения иск, като счита, че същият е необосновано завишен. Прави възражение за наличието на съпричиняване. Твърди, че ищцата е пътувала без предпазна каска. Твърди, че шофьорът на мотоциклета не притежава шофьорска книжка и че е бил под въздействието на наркотични вещества и алкохол. Моли за отхвърляне на исковите претенции като неоснователни и недоказани, както и присъждане на разноските.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

Не е спорно, че на 01.07.2022 г. ищцата А. М. Х. претърпяла ПТП като

пътник на мотоциклет „Хонда“ с рег. № ****, който се ударил в попътно движещия се автомобил „Мерцедес“ с рег. № ****, управляван от Ц. Е. Ц.. Не се спори, че към момента на произшествието по отношение на л.а. „Мерцедес“ с рег. № **** е имало активна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена с ответното дружество.

От представените писмени доказателства се установява, че ищцата е отправила претенция на основание чл. 380 от КЗ за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди до "Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве" АД.

В Окръжна прокуратура - Русе е образувано ДП № 336-ДП-215/2022 г. за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „в“ във вр. с чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК, по което до приключване на устните състезания по настоящото дело, няма лице привлечено към наказателна отговорност.

За установяване на обстоятелствата относно вината на водачите и механизма на ПТП е назначена автотехническа експертиза. Вещото лице дава заключение, че на 01.07.2022 г. по път II-23 „Русе - ****“ в посока гр. **** се е движил т.а. „Мерцедес“ с рег. номер **** с водач Ц. Е. Ц.. Приближавайки кръстовище, обозначено със знак А26, водачът на товарния автомобил предприел намаляване на скоростта и маневра „завой на ляво“, като започнал да навлиза в лентата за насрещно движение със скорост около 34 км/ч. В същото време, попътно зад него в неговата лента за движение се движел мотоциклет „Хонда“, с рег. номер **** с водач Х.А.Х и пътник А. М. Х., със скорост от около 115 км/ч, при разрешена скорост от 80 км/ч за МПС категория А. Без да очаква процесната маневра на товарния автомобил, водачът на мотоциклета скъсил дистанцията между двете МПС до около 45 метра, като в този момент товарният автомобил започнал процесната маневра от дясната пътна лента в нарушение на ЗДвП. Водачът на мотоциклета възприел опасност от маневрата на т.а. „Мерцедес“ и предприел аварийно спиране с дължина на спирачната следа около 12,4 метра, след което загубил напречна устойчивост, паднал на пътната настилка и до мястото на удара се плъзгал на лявата си страна още 28,8 метра. При това движение настигал извършващият маневра „завой на ляво“ товарен автомобил и се ударил в задната му част под каросерията в зоната между лявата страна на кожуха на диференциала и задна вътрешна лява гума с долната част на мотоциклета. Вследствие на инерционните сили, мотоциклетът се завъртял около остта на масовия си център надясно, а водачът и пътникът се плъзнали и търкаляли в лява посока, водачът се е плъзгал по асфалта, като е навлязъл в отбивката от пътя към която се е движил т.а. „Мерцедес“, пресякъл неговата траектория на движение и товарният автомобил със задните си леви гуми преминал през тялото на мотоциклетиста, като нанесъл тежка травма, довела до несъвместими с живота увреждания. По време на инцидента ищцата паднала на пътната настилка.

Съгласно експертизата основна причината за настъпване на процесното

ПТП са действията и на двамата водачи. Водачът на товарния автомобил Ц. Ц. предприел маневра „ляв завой” от дясната лента за движение без да пропусне мотопеда движещ се по пътя, който товарния автомобил напуска, въпреки, че е имал техническа възможност да възприеме мотоциклета през огледалата за обратно виждане и да го пропусне преди започване на маневрата съгласно разпоредбите на ЗДвП. Водачът на мотоциклета Х.Х се е движил с превишена скорост и късно е възприел маневрата на автомобила в рамките на опасната зона за спиране на мотоциклета. Независимо от това той е имал видимост към товарния автомобил над 200 метра и е имал възможност да реагира на възникналата опасност и да предотврати произшествието. Според заключението, спирачната система на мотоциклета е била с висока ефективност. Х.Х е имал валидно СУМПС, категория А и С, а съгласно разпоредбите на ЗДвП процесният мотоциклет попада в категория А.

В съдебно заседание вещото лице допълва, че ако водачът на товарния автомобил е подал мигач, водачът на мотоциклета е бил на далечно разстояние и е можел да възприеме маневрата, а ако не е подаден мигач, времето за реакция на водача на мотоциклета е по-малко и действията на товарния автомобил са изненадващи. Мотоциклетът се е движел в средата на пътната лента и не е предприел маневра изпреварване.

В приетата и неоспорена съдебно-медицинска експертиза, вещото лице дава заключение, че А. М. Х. е получила следните увреждания: разкъсно-контузна рана на челото; разкъсно-контузна рана и охлузване на дясно рамо; обширни охлузвания по дясна мишница, предмишница, гривнена става и предкитка; кръвонасядания, охлузвания и одрасквания на лява мишница и лява предмишница; охлузвания по гръбната повърхност на лява ръка; счупване на кръстната кост вляво; разкъсно-контузна рана в перинеалната област, с гнойно възпаление, наложило оперативни интервенции; охлузване в лява седалищна област; охлузвания и кръвонасядания в лява тазобедрена област; открито счупване на медиалния малеол на лява голямопещална кост, наложило метална остеосинтеза; разкъсно-контузна рана на лява подбедрица и ляво ходило, с гнойно възпаление, наложило оперативна интервенция; охлузвания на лява колянна става; кръвонасядания на дясна колянна става; охлузвания и кръвонасядане на дясна подбедрица; колекция от кръв на дясна подбедрица, наложила оперативна интервенция. Посоченото в диагнозата на Епикриза (ИЗ № 12183/01.07.2022 г.) счупване на лява ключица не е подкрепено с обективни образна или клинична находки, а посоченото в разчет на рентгеново изследване от 01.07.2022г. счупване на лява лакетна кост в проксималния край, не е подкрепено от обективна клинична находка и е отхвърлено, чрез последващо образно изследване. Получените травматични увреждания следва да се преценяват по медико-биологичния признак - трайно затрудняване на движенията на долните крайници, за срок повече от тридесет дни и могат да бъдат получени при ПТП на 01.07.2022 г. Установеното увреждане в областта на челото е резултат на действието на твърд ръбест

предмет, какъвто добре отговаря да е счупена част от визъора на каска за мотор. Установените увреждания по Х. добре отговарят да бъдат получени, ако при процесното ПТП същата е била с поставена каска и е била облечена с нормално (не специално протективно) текстилно облекло.

Съгласно експертизата, непосредствено след процесното ПТП, ищцата била приета по спешност в Клиника по ортопедия и травматология, където след образни, лабораторни и клинични изследвания била извършена оперативна интервенция с остеосинтеза на счупването в областта на лява глезенна става и хирургична обработка на раната в перинеалната област. При подобни увреждания обикновено болките са най-силни, в областта на счупванията на кости, непосредствено след получаването им, като продължават със значителен интензитет до имобилизация на счупванията и прилагане на обезболяващи средства. Болки със значителен интензитет се усещат в следоперативните периоди и в процеса на раздвижване. Болки с по-слаб интензитет, но с продължителен характер, в областта на счупванията, могат да се усещат с месеци и години, особено при физически натоварвания и промяна в атмосферните условия. Според вещото лице в медицинската документация не са налице данни да не е настъпило функционално възстановяване на уврежданията на Х.. Също така няма данни при пострадалата да са били налице предхождащи произшествието заболявания, които да са оказали влияние върху настъпването на установените травми, както и върху възстановителния процес. От извършения преглед и данните в делото се установява, че в резултат на травматичните увреждания при А. Х. са останали видими кожни белези по лицето, дясно рамо, двете подбедрици и лява глезенна става, като с най-голям размер и с най-отчетлив релеф са белезите в областта на лява глезенна става. Така установените белези е възможно да се преценяват като загрозяващи. С оглед давността на установените при съдебномедицинския преглед белези, не се очаква съществена спонтанна промяна при същите.

Съдът кредитира изцяло приетите по делото експертизи с оглед специалните знания на вещите лица като обосновани и компетентно дадени, включително приема като краен извод частта от заключението по СМЕ, че не са установени данни за две от твърдените увреждания - счупване на лява ключица и счупване на лява лакетна кост в проксималния край.

В подкрепа на твърденията на ищцата за претърпяните от нея неимуществени вреди, по делото е разпитана А. М. Х. – сестра на ищцата. Тя изнася данни за интензитета на болките, страданията и притесненията на ищцата вследствие причинените ѝ телесни увреждания от процесното ПТП. Установява, че в болницата е била със сестра си като придружител през целия ѝ престой. След операцията пострадалата не можела да се храни сама, да се обслужва, да сядва и да става, трябвало да лежи и близо месец била обездвижена. Била цялата в синини, изпитвала силни болки и плачела. При махане на превръзките се налагало да ѝ слагат упойка, поради силните болки. Не можела да спи и вземала успокоителни. За един месец сменили различни

отделения - първо били в ортопедия, след това в пластична хирургия, после в хирургия заради тромб в крака. След като я изписали, ищцата не можела да ходи, кракът ѝ бил с голяма рана. Грижите за нея поела нейната вуйна. В дома им идвал рехабилитатор, който да ѝ помага с раздвижването и да ѝ прави масажи. Постепенно започнала да стъпва, но раната не била затворена и се наложило отново да постъпи в болница. Свидетелката изнася данни, че към момента ищцата се движи, но болките в крака ѝ продължават, особено при студено време, а поставеният метален имплант ѝ създавал дискомфорт. Раната на глезена ѝ била дълбока и широка, затова белегът бил много голям, а кожата – деформирана и груба. Ищцата започнала работа в магазин, но изпивала болки в крака и предпочела да напусне. В момента учи английска филология и педагогика, а част от разходите по издръжката ѝ са поети от свидетелката. Инцидентът повлиял и на психическото състояние на ищцата – била променена, контактувала единствено с колегите си от университета и предимно си стояла в къщи.

По делото е разпитан като свидетел и водачът на т.а. „Мерцедес“ - Ц. Е. Ц.. Същият твърди, че по време на процесното ПТП управлявал товарен автомобил, натоварен със зърно, като първо се движел по черен път, след което излязъл на главния път и след 50 м. трябвало да напусне главния път и да влезе пак в черен път. Твърди, че е преди произшествието е дал ляв мигач и погледнал в огледалото за задна видимост, но не видял никого и предприел маневра. Когато камионът вече се намирал в насрещното платно, а гумите били стъпили на черния път, чул пукане в задницата на автомобила, помислил, че има авария, спрял, слязъл и видял две тела. Едното тяло било неподвижно, а момичето стенело. Видял, че момчето имало каска, а момичето - не.

Съдът преценява показанията на свидетелите по правилата на чл. 172 от ГПК. При анализа на обясненията на свидетелката на ищцата следва да се отчита близката им родствена връзка, която обаче не влияе на обективността им, тъй като споделеното по отношение негативните изживявания и последиците от инцидента, се потвърждават и от констатациите на съдебно-медицинската експертиза и от медицинските документи за проведеното лечение на А. Х.. Не се открива основание за игнориране и на показанията на Ц. Ц. като свидетел-очевидец, поради което съдът приема, че пострадалата е била без поставена предпазна каска по време на катастрофата.

Анализът на установената фактическа обстановка, налага следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 429, ал. 1 КЗ, с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица

имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие, а разпоредбата на чл. 432, ал. 1 КЗ предоставя право на увредения, спрямо когото застрахованият е отговорен, да претендира заплащане на дължимото обезщетение пряко от застрахователя на делинквента, при спазване изискванията на чл. 380 КЗ.

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 КЗ следва да е налице валиден застрахователен договор за застраховка "Гражданска отговорност" между собственика на управлявания от делинквента автомобил и ответника-застраховател, както и да са налице предпоставките на чл. 45 ЗЗД, пораждащи отговорността на прекия причинител на вредите спрямо увредения.

При липсата на спор относно наличието на действащо и валидно застрахователно правоотношение за л.а. „Мерцедес“ с рег. № **** с ответното застрахователно дружество и относно изпълнението на задължението на ищцата по чл. 380 от КЗ, спорните въпроси по основателността на предявените иски са свързани с наличието на виновно и противоправно поведение от страна на водача на МПС – Ц. Е. Ц. за настъпване на произшествието, в причинно следствена връзка от което да са настъпили посочените в исковата молба неимуществени вреди.

По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че на 01.07.2022 г. по път II-23 „Русе - *****“ в посока гр. ***** е настъпило ПТП между т.а. „Мерцедес“ с рег. № **** с водач Ц. Е. Ц. и мотоциклет „Хонда“ с рег. номер **** с водач Х.А.Х и пътник А. М. Х.. Механизмът на ПТП и техническите причини за произшествието са подробно описани в приетата по делото АТЕ, която съдът възприема изцяло. Съобразявайки установения механизъм на произшествието, съдът приема, че същото е настъпило в резултат на виновното и противоправно поведение на водачите и на двете превозни средства. Водачът на т.а. „Мерцедес“ с рег. № **** е нарушил правилата за движение като е предприел маневра „ляв завой“ от дясната лента за движение без да пропусне мотопеда движещ се по пътя, който товарният автомобил напуска, въпреки, че е имал техническа възможност да възприеме мотоциклета през огледалата за обратно виждане и да го пропусне преди започване на процесната маневра съгласно разпоредбите на ЗДвП (чл. 25, ал. 1 от ЗДвП). Пътният инцидент е настъпил и в резултат на противоправното

поведение на водача на мотоциклета „Хонда“ с рег. номер ****, който в нарушение на правилата за движение - чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, е управлявал МПС с несъобразена скорост и независимо от това той е имал видимост към товарния автомобил над 200 метра и е имал възможност да реагира на възникналата опасност и да предотврати процесното ПТП, но късно е възприел маневрата на автомобила в рамките на опасната зона за спиране на мотоциклета.

Доколкото ПТП е настъпило в резултат от противоправното поведение и

на двамата водачи, за причинените вреди на пострадалия, съгласно общия принцип, заложен в чл. 53 от ЗЗД, същите имат качеството на солидарни длъжности. Принципът е възпроизведен и в разпоредбата на чл. 499, ал. 7 КЗ, като при множество съпричинители е постановено, че всеки застраховател отговаря пред увреденото лице, както отговарят съпричинителите, а когато те отговарят солидарно, застрахователите също отговарят солидарно. В този случай кредиторът може да иска изпълнение на цялото задължение от всеки един от тях съобразно разпоредбата на чл. 122, ал. 1 от ЗЗД.

В настоящия случай ищцата е упражнила правото да иска обезщетение за причинени неимуществени вреди от водача т.а. „Мерцедес“ с рег. № ****, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответното дружество.

При констатираната фактическа обстановка и събраните доказателства, установяващи причинените на ищеца неимуществени вреди, предявеният иск се явява доказан по основанията си. В резултат на пътнотранспортното произшествие на ищцата са причинени неимуществени вреди, които представляват неблагоприятно засягане на лични блага, не биха могли да бъдат възстановени, поради което следва да се възмездят съобразно критерия за справедливост по чл. 52 от ЗЗД, като се вземат предвид възрастта на пострадалата, видът, обемът и тежестта на причинените неимуществени вреди, интензивността и продължителността на претърпените болки, страдания и душевни преживявания, продължителността на възстановителния период, общовъзприетото понятие за справедливост и социално-икономическите условия към момента на настъпване на ПТП и към настоящия момент.

В случая от обсъдените доказателства се установи, че от процесното ПТП на ищцата са причинени множество увреждания по цялото тяло: разкъсно-контузна рана на челото; разкъсно-контузна рана и охлузване на дясно рамо; обширни охлузвания по дясна мишница, предмишница, гривнена става и предкитка; кръвонасядания, охлузвания и одрасквания на лява мишница и лява предмишница; охлузвания по гръбната повърхност на лява ръка; счупване на кръстната кост вляво; разкъсно-контузна рана в перинеалната област с гнойно възпаление, наложило оперативни интервенции; охлузване в лява седалищна област; охлузвания и кръвонасядания в лява тазобедрена област; открито счупване на медиалния малеол на лява голямопещална кост, наложило метална остеосинтеза; разкъсно-контузна рана на лява подбедрица и ляво ходило, с гнойно възпаление, наложило оперативна интервенция; охлузвания на лява колянна става; кръвонасядания на дясна колянна става; охлузвания и кръвонасядане на дясна подбедрица; колекция от кръв на дясна подбедрица, наложила оперативна интервенция. Тези увреждания са довели до необходимост по време на болничния си престой, ищцата да бъде обездвижена, на легло и напълно зависима от чужда помощ, като в същото време изпитвала болки с голям интензитет, продължили дълго време, като дори и понастоящем болките в областта на счупванията продължават, особено при физически натоварвания и промяна в атмосферните условия. Съдът отчита продължителния период на лечение и това, че в резултат на описаните травматичните увреждания при ищцата са останали видими и загрозяващи кожни белези по лицето, дясното рамо, двете подбедрици и лява глезенна става, като последният е много голям, с най-отчетлив релеф, кожата там е деформирана и груба, а пълно възстановяване на тези белези не се очаква да настъпи. Следва да бъде отчетен и фактът, че ищцата е млад човек, в трудоспособна възраст и получените травми и белези са оставили траен отпечатък освен върху здравето, така и в бита ѝ – последиците от тях ще ѝ създават неудобства за цял живот – в професията, общуването и като цяло в начина ѝ на живот. Съдът съобразява и свързаните с всичко изброено негативни психически и емоционално преживявания от страна на ищцата.

При това положение съдът приема, че претърпените от ищцата неимуществени вреди следва да се репарират със сумата от 100 000 лв., който размер съответства най-пълно на критерия за справедливо обезщетение по чл. 52 от ЗЗД.

Ответното дружество е направило възражение за съпричиняване по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД от страна на пострадалата, тъй като е пътувала без поставена предпазна каска. За да бъде намалено обезщетението за вреди, увреденият трябва да е допринесъл за тяхното настъпване. Необходимо е този принос да е конкретен - т.е. да се изразява в извършването на определени действия или въздържането от такива действия от страна на увреденото лице. Съпричиняване на вредоносния резултат ще е налице само, ако именно поведението на увредения е станало причина или е повлияло по някакъв

начин за настъпването на вредите. По делото се установи, че по време на произшествието ищцата е пътувала без предпазна каска и с това е поставила себе си в опасност и е допринесла за настъпване на вредоносния резултат. Приносът ѝ съдът определя на 10 %, предвид малкото получени увреждания в областта на главата - разкъсно-контузна рана на челото, като се съобрази и посоченото в СМЕ, че установените увреждания по Х. добре отговарят да бъдат получени и ако при процесното ПТП същата е била с поставена каска.

По отношение на направените от застрахователя възражения за съпричиняване от стана на ищцата, тъй като е пътувала с лице, което не притежава необходимата шофьорска книжка, употребило алкохол и наркотични вещества и извършило множество нарушения на ЗДвП, както и че управляваният от него мотоциклет не е бил изправен и не е минал годишен технически преглед, съдът намира следното:

От приетата АТЕ се установи, че спирачната система на процесния мотоциклет е била с висока ефективност. Установи се, че водачът му Х.Х е имал валидно СУМПС от съответната категория. В производството не бяха представени доказателства от страна на ответника по отношение на останалите възражения. Поради това всички те се явяват неоснователни.

С оглед извода на съда за съпричиняване от страна на пострадалата, тъй като не е използвала защитна каска, така определеното обезщетение от 100 000 лв. подлежи на намаляване с 10%, поради което искът по чл. 432, ал. 1 от КЗ следва да се уважи за сумата от 90 000 лева, а над тази сума до претендирания размер от 150 000 лева да се отхвърли като неоснователен и недоказан.

Съгласно чл. 497 от КЗ във вр. чл. 429 от КЗ законната лихва се дължи от датата на писменото уведомяване – 12.10.2022 г., поради което същата следва да се присъди от този момент.

На основание чл. 38, ал. 2 от ЗА ответното дружество следва да заплати на пълномощника на ищцата сумата 7850 лв. адвокатско възнаграждение, съобразно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Ответникът е претендирал разноски, каквито му се дължат съразмерно с отхвърлената част от исковете съгласно представения списък. От общия сбор на разноските - 1468 лв., съразмерно с отхвърлената част от исковете, му се дължат 587.20 лв.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК застрахователното дружество следва да заплати по сметка на РОС дължимата държавна такса в размер на 3600 лв.

Мотивиран така, Окръжният съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА "Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Г. М. Д.“ № 1, да заплати на А. М. Х., ЕГН ***** от *****, сумата **90 000 лева** - обезщетение за претърпени неимуществени вреди от ПТП, настъпило на 01.07.2022 г. по път II-23 „Русе - ****“, ведно със законната лихва, считано от 12.10.2022 г. до окончателното плащане.

ОТХВЪРЛЯ иска за неимуществени вреди за размера над 90 000 лв. до претендираната сума от 150 000 лв., ведно със законната лихва, като неоснователен.

ОСЪЖДА "Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Г. М. Д.“ № 1, да заплати на адвокат Я. Д. от Адвокатска колегия – София, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА сумата от **7850 лв.** - адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА А. М. Х., ЕГН ***** от *****, да заплати на "Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Г. М. Д.“ № 1, сумата **587.20 лв.** – деловодни разноски съразмерно с отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА "Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Г. М. Д.“ № 1, да заплати по сметка на РОС сумата от **3600 лв.** – държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВТАС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____